

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IV kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-141-04

Do druku nr 3259
Warszawa, 18 października 2004 r.

Pan
Józef Oleksy
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku.

W ślad za pismem z dnia 16 września 2004 r., przy którym przesłano Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa,

przekazuję, zgodnie z wymogami art. 34 ust. 4 regulaminu Sejmu, projekty aktów wykonawczych.

W załączeniu przekazuję także nowy tekst uzasadnienia, uzupełnionego o omówienie wyników przeprowadzonych konsultacji społecznych.

Uprzejmie proszę Pana Marszałka o spowodowanie przekazania Paniom i Panom Posłom nowego tekstu uzasadnienia.

Z szacunkiem

(-) Marek Belka

UZASADNIENIE

I. Uzasadnienie ogólne

Celem projektowanej ustawy jest zapewnienie w ramach jednej, wysoko wyspecjalizowanej instytucji, jaką ma być Prokuratoria Generalna Skarbu Państwa, skutecznego systemu ochrony prawnej praw lub interesów Skarbu Państwa. W rezultacie powołania Prokuratorii Generalnej nastąpi ujednoczenie zastępstwa procesowego Skarbu Państwa przed krajowymi i międzyna-rodowymi sądami, wykonywanego dotąd w sposób zdecentralizowany przez różne organy państwowe, a wywodzącego się jeszcze z lat 50-tych, gdy sprawy gospodarcze zostały wydzielone z procesu cywilnego do państwowego arbitrażu gospodarczego. Skutkiem tego była likwidacja Prokuratorii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej, niezwykle skutecznie broniącej interesów Skarbu Państwa w okresie międzywojennym.

Powołanie do życia Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa odpowiada założeniom Konstytucji RP powierzającej rządowi w art. 146 ust. 4 pkt 4 zadanie ochrony interesów Skarbu Państwa oraz w art. 218 – ustawowe uregulowanie organizacji Skarbu Państwa oraz zarządzania jego majątkiem. Projektowana ustawa o Prokuratorii Generalnej wraz z ustawą z dnia 8 sierpnia 1996 r. o zasadach wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa będzie zatem stanowiła kompleksową realizację dyspozycji powyższych norm konstytucyjnych.

Instytucja Prokuratorii Generalnej jako ustawowego obrońcy interesów Państwa znana jest nie tylko w polskiej tradycji prawnej. Funkcjonuje ona m.in. w Hiszpanii od 1881 r. pod postacią Korpusu Adwokatów Państwa

(Cuerpo de Abogados del Estado), działalność którego została ostatnio uregulowana Dekretem Królewskim Nr 997/2003 z dnia 25 lipca 2003 r. Prokuratoria Generalna w proponowanej koncepcji powinna zapewnić nie tylko jednolite zastępstwo procesowe Skarbu Państwa przed sądami krajowymi i międzynarodowymi (działalność obrończa), ale również wydawanie na wniosek władz lub jednostek państwowych opinii prawnych w sprawach większej wagi dla praw lub interesów majątkowych Państwa oraz udzielanie tym władzom porad prawnych (działalność opiniodawczo-interpretacyjna). Nie ma również przeszkód, by Prokuratoria Generalna mogła, na wniosek Ministra Skarbu Państwa, uczestniczyć w opracowaniu projektów aktów prawnych, dotyczących praw i interesów majątkowych Państwa (działalność legislacyjna).

Bez dwóch ostatnich funkcji działalność Prokuratorii Generalnej sprowadzałaby się jedynie do roli urzędu sądowo-obrończego.

Funkcje Prokuratorii Generalnej przesądziły o ukształtowaniu jej w projekcie rządowym jako instytucji ochrony prawnej, z własną pragmatyką służbową i odrębnym systemem szkolenia kadry pracowników mianowanych, którzy po odbyciu aplikacji i zdaniu egzaminu zawodowego będą mogli kontynuować pracę w strukturach Prokuratorii na warunkach porównywalnych z pracą sędziów, prokuratorów, czy też pracowników Najwyższej Izby Kontroli.

Ponieważ do zadań Prokuratorii, jako kolegiального adwokata, będzie należała ochrona praw i interesów Skarbu Państwa, a nie podejmowanie rozstrzygnięć o charakterze władczym, projekt przewiduje dla niej formę prawną państwowej jednostki organizacyjnej, działającej na podobnych zasadach jak Rządowe Centrum Legislacji, czy też Rządowe Centrum Studiów Strategicznych, z ustawowo określonym zakresem kompetencji (art. 1). Nadzór nad Prokuratorią Generalną projekt ustawy powierza

Ministrowi Skarbu Państwa, jako organowi, z mocy przepisu art. 25 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej, właściwemu w sprawach ochrony interesów Skarbu Państwa. W sprawach wyraźnie zastrzeżonych ustawą Prokuratoria jest upoważniona do reprezentowania interesów Skarbu Państwa przed sądami i innymi organami orzekającymi. Może też przejąć od innych organów państwowych prowadzenie każdej sprawy, jeżeli wymaga tego, według jej oceny, potrzeba ochrony ważnych praw lub interesów Skarbu Państwa.

Działalność Prokuratorii będzie opierała się na zasadzie kolegalności (art. 19), niezależności i rzetelności prawniczej (art. 2), przy czym w razie wątpliwości sprawy powinny być, zgodnie z zasadą *in dubio pro fisci*, rozstrzygane przez Prokuratorię na korzyść Skarbu Państwa, co zasadniczo będzie odróżniało ją od kancelarii prawnych czy też adwokackich.

Zapotrzebowanie na tego rodzaju instytucję ostatnio wzrasta w związku z trudnościami na jakie napotykają urzędy i instytucje państwowe działające w warunkach rozchwianego systemu prawa, olbrzymimi powikłaniami w sferze stosunków własnościowych oraz narastającymi roszczeniami wobec Skarbu Państwa (zgodnie z art. 77 Konstytucji i zmienionego ostatnio artykułu 417 Kodeksu cywilnego odpowiedzialność Skarbu Państwa uległa rozszerzeniu w porównaniu z dotychczasowymi regulacjami prawnymi). Sytuacja ta często zmusza władze państwowe do poszukiwania obsługi prawnej interesów Skarbu Państwa na wolnym rynku, tj. zlecenia jej kancelariom prawnym, które według Raportu NIK z 2001 r. za opracowanie projektów aktów normatywnych i ekspertyz prawnych pobierały od państwowych jednostek honoraria według taryfy 200-300 USD za 1 godzinę.

Istniejący system ochrony prawnej nie jest więc ani tani, ani też nie zabezpiecza w sposób należyty interesów Skarbu Państwa. Straty budżetu Państwa z powodu słabej ochrony prawnej interesów Państwa, niekorzystnie zawartych umów czy też przegranych procesów sądowych są niepoliczalne. Zapewnienie przez Prokuratorię ochrony prawnej interesów Państwa na wysokim profesjonalnym poziomie może okazać się jednym z najbardziej skutecznych środków wspomagających proces naprawy finansów publicznych oraz zagwarantuje na przyszłość większą skuteczność Państwa Polskiego zarówno w obronie sądowej przed roszczeniami, jak i dochodzeniu roszczeń od innych podmiotów.

Prokuratoria Generalna może wspomóc również proces stanowienia prawa, opiniując bądź opracowując projekty aktów prawnych, dotyczące praw lub interesów Skarbu Państwa, nie wkraczając w kompetencje w zakresie inicjatywy tworzenia prawa, zastrzeżone konstytucyjnie dla naczelných organów administracji rządowej i innych organów państwowych.

Niniejszy projekt w sposób zasadniczy różni się od projektów poselskich (druki sejmowe Nr 1834 i Nr 2791), które odstępując od tradycyjnej formuły Prokuratorii jako organu ochrony prawnej interesów Skarbu Państwa wyposażają ją w kompetencje nadzorcze w zakresie rozporządzania mieniem Skarbu Państwa i procesami prywatyzacyjnymi, prowadząc do konfliktu kompetencji między organami administracji rządowej. Z tego właśnie powodu skutecznie została zawetowana przez Prezydenta RP ustawa o Prokuratorii Generalnej RP uchwalona w dniu 8 stycznia 1999 r.

Projekt rządowy nie łączy też funkcji obrończych Prokuratorii z kompetencjami kontrolnymi, które są zastrzeżone przez Konstytucję dla

Najwyższej Izby Kontroli. Przewiduje natomiast współdziałanie Prokuratorii z NIK (art. 79).

Działalność Prokuratorii we wszystkich trzech sferach (zastępstwa procesowego, opiniodawczo-interpretacyjnej i legislacyjnej) powinna przyczynić się zarówno do umacniania praworządności, jak i ograniczenia strat Państwa w sferze finansów publicznych.

II. Uzasadnienie szczegółowe

Projekt ustawy składa się z 90 artykułów podzielonych na 10 rozdziałów, regulujących kolejno: przepisy ogólne, zakres działania Prokuratorii, czynności i pełnomocnictwa Prokuratorii, organizację Prokuratorii, prawa i obowiązki radców Prokuratorii (pragmatykę służbową), odpowiedzialność dyscyplinarną radców, aplikację w Prokuratorii oraz status prawny pracowników pomocniczych i obsługi. Projekt kończą rozdziały o zmianach w przepisach obowiązujących oraz przepisy przejściowe i końcowe.

W Rozdziale 1 „Przepisy ogólne” jako główne zadanie Prokuratorii projekt ustawy przewiduje ochronę prawną praw lub interesów Skarbu Państwa w postępowaniach przed sądami, trybunałami i innymi organami orzekającymi (art. 1 ust. 1). Ochronę tę rozumie jednak szeroko, zaliczając do niej nie tylko zastępstwo procesowe, ale również działalność opiniodawczo-interpretacyjną Prokuratorii Generalnej (art. 11), w rezultacie czego działalność Prokuratorii będzie układała się w dwóch pionach:

- 1) zastępstwa procesowego,
- 2) opiniodawczo-interpretacyjnym.

W sprawach zastrzeżonych przez ustawę do wyłącznej kompetencji Prokuratorii Generalnej będzie ona przedstawicielem ustawowym Skarbu Państwa (quasi-stroną), co wyrażają zmiany do art. 29, 30 i 67 K.p.c.

Na czele Prokuratorii, zaliczanej do systemu instytucji ochrony prawnej, stoi Prezes, który reprezentuje Prokuratorię i jest przełożonym wszystkich jej pracowników (art. 20). Natomiast sama Prokuratoria będąc w istocie instytucją ochrony prawnej, funkcjonującą wewnątrz podobnie do sądu czy też do Prokuratury, będzie w istocie kolegiальnym adwokatem Skarbu Państwa.

Ochronę prawną praw lub interesów Państwa, poza Prokuratorią, nadal będą wykonywały służby prawne organów administracji rządowej i państwowych jednostek organizacyjnych, tylko w węższym niż dotychczas zakresie, ponieważ prowadzenie spraw o większym ciężarze gatunkowym (powyżej 1 mln zł oraz przed Sądem Najwyższym) przejmie od nich Prokuratoria Generalna (art. 8). W sprawach niewymagających wysokich kwalifikacji prawniczych pewne czynności związane z ochroną interesów Państwa mogą wykonywać, jak dotychczas, również inni pracownicy państwowi jednostek organizacyjnych, np. w sprawach wymienionych w art. 4 ust. 3 projektu.

Utrzymane zostały również kompetencje wojewodów i starostów upoważnionych odrębnymi przepisami do zastępstwa praw i interesów Państwa, z wyłączeniami przedmiotowymi i kwotowymi określonymi niniejszą ustawą (art. 8 ust. 2).

Rozdział 2. Zakres działania Prokuratorii Generalnej.

Rozdział 2, określając zakres działania Prokuratorii Generalnej, zastrzega do jej wyłącznej kompetencji zastępstwo przed Sądem Najwyższym (art.

4 ust. 1 pkt 1). Natomiast zastępstwo przed wszystkimi innymi sądami i organami orzekającymi – tylko w sprawach o wartości ponad 10 mln zł (art. 8 ust. 1), z wyłączeniem z mocy ustawy zastępstwa w sprawach z zakresu prawa pracy, stosunku służbowego, w postępowaniu wieczystoksięgowym, podatkowym, rejestrowym, upadłościowym i egzekucyjnym (art. 4 ust. 3). Prokuratoria będzie jednak mogła przejąć ich prowadzenie na wniosek właściwego organu lub jednostki, jeżeli wymagać tego będzie ważny interes Państwa (art. 6).

W sprawach o wartości poniżej 1 mln zł, właściwe będą organy administracji rządowej i państwowe jednostki organizacyjne oraz ich służby prawne. Prokuratoria może jednak, ze względu na ochronę ważnego interesu Skarbu Państwa, zdecydować z urzędu o przejęciu prowadzenia sprawy również o wartości poniżej 1 mln zł (art. 8 ust. 3).

Zastępstwo praw i interesów publicznych w postępowaniu karnym, sądownoadministracyjnym, przed trybunałami międzynarodowymi i innymi organami orzekającymi Prokuratoria wykonuje tylko fakultatywnie, na żądanie zainteresowanych władz (art. 7).

Prokuratoria nie wykonuje zastępstwa państwowych jednostek organizacyjnych wyposażonych w osobowość prawną, które powinny we własnym zakresie zorganizować obsługę prawną (art. 4 ust. 4).

Projekt zapewnia zatem dostateczną elastyczność w funkcjonowaniu Prokuratorii, pozwalając na przejmowanie prowadzenia spraw, bez względu na ich wartość, a nawet spraw wyłączonych przedmiotowo, wymienionych w art. 4 ust. 3. Stanowisko Prokuratorii w tym zakresie będzie miało charakter wiążący dla wnioskodawcy (art. 6 ust. 3).

Ustawa ustala obowiązek corocznego przedkładania Prezesowi Rady Ministrów sprawozdań z działalności Prokuratorii Generalnej (art. 3).

Rozdział 3. Czynności i pełnomocnictwa Prokuratorii Generalnej określa m.in. procedury postępowania Prokuratorii związane ze wszczęciem postępowania lub przystąpieniem do toczącego się już postępowania oraz określa zasadę właściwości tego oddziału Prokuratorii, w okręgu którego znajduje się siedziba podmiotu zastępowanego (art. 14 ust. 1).

Jeżeli pozew lub pismo procesowe wpływa wprost do podmiotu zastępowanego, to jest on zobowiązany niezwłocznie przekazać sprawę Prokuratorii wraz ze swoim stanowiskiem oraz posiadanymi w tej sprawie materiałami i dowodami (art. 14 ust. 3). Prokuratoria nie jest jednak związana treścią wniosków składanych przez podmiot zastępowany. W razie rozbieżności poglądów co do sposobu prowadzenia spraw, Prokuratoria postępuje zgodnie ze swoją najlepszą wiedzą i przekonaniem, powiadamiając o tym podmiot zastępowany i uzasadniając zajęte stanowisko (art. 15 ust. 2).

Do zastępstwa procesowego upoważnieni są wyłącznie radcowie Prokuratorii, wyposażeni w pełnomocnictwo procesowe ogólne zawarte w legitymacji służbowej (art. 16 ust. 2). Są oni niezależni przy wykonywaniu czynności procesowych. Obowiązani są jednak do działania w ramach kolegialnie zajętą stanowiska w sprawach o istotnym znaczeniu dla ochrony praw lub interesów Skarbu Państwa (art. 19).

Ustawa dopuszcza możliwość powierzenia przez Prezesa Prokuratorii zastępstwa radcy prawnemu lub adwokatowi nie będącemu pracownikiem Prokuratorii, jeżeli zachodzi potrzeba zastępstwa przed sądami lub innymi organami orzekającymi za granicą, w sprawach wymagających znajomości prawa obcego (art. 18).

Rozdział 4. Organizacja Prokuraturii Generalnej określa pozycję prawną Prezesa Prokuraturii, strukturę i organizację Prokuraturii oraz zasady wewnętrznego funkcjonowania, pozostawiając kwestie szczegółowe do uregulowania w statucie nadanym rozporządzeniem Prezesa Rady Ministrów.

Stanowisko Prezesa jest stanowiskiem merytorycznym, a nie politycznym, dlatego też projekt przewiduje, że kandydaci na to stanowisko muszą posiadać kwalifikacje zawodowe niezbędne do zajmowania stanowiska radcy Prokuraturii (art. 21 ust. 4 w związku z art. 29).

Na strukturę organizacyjną Prokuraturii składają się oddziały terytorialne, umiejscowione w okręgach sądów apelacyjnych oraz Główny Urząd Prokuraturii w Warszawie. Główny Urząd w Warszawie i oddziały będą składały się z wydziałów do spraw merytorycznych i z sekretariatu. Wydziałami będą kierowali naczelnicy, rekrutujący się spośród najbardziej doświadczonych radców.

Podobnie jak w sądach lub prokuraturze, ważną rolę będą pełnić w Głównym Urzędzie i oddziałach sekretariaty, którymi będą kierować: naczelny sekretarz odpowiedzialny za sprawy ogólnoadministracyjne, personalne i finansowe oraz kierownicy sekretariatów w oddziałach.

Szczegółowe zasady funkcjonowania Głównego Urzędu i oddziałów powinny określać ich regulaminy, przewidując m.in. takie ciała kolegialne jak Prezydium Prokuraturii, Ogólne Zebranie Prokuraturii i kolegia wydziałowe, a w oddziałach ogólne zebrania oddziałowe i kolegia wydziałów.

Prokuratoria Generalna wraz ze swoimi oddziałami będzie stanowiła jedną jednostkę budżetową (art. 25), która powinna być wyposażona w środki trwałe i obrotowe (art. 51 ust. 2 i art. 54 ust. 1 ustawy o gospodarce

nieruchomościami), chociaż w sprawach merytorycznych oddziały Prokuraturii będą upoważnione do samodzielnego podejmowania i wykonywania czynności zastępstwa Skarbu Państwa (art. 24 ust. 1). Prokuratoria będzie prowadziła gospodarkę finansową na zasadach określonych w ustawie o finansach publicznych dla państwowych jednostek budżetowych.

Rozdział 5. Radcowie Prokuraturii Generalnej

Personel Prokuraturii będzie składał się czterech kategorii pracowników:

- 1) pracowników z powołania (prezes i wiceprezesi) z którymi stosunek pracy zawiązuje się i rozwiązuje się aktem administracyjnym (art. 68 i n. Kodeksu pracy),
- 2) radców Prokuraturii Generalnej, dla których projekt ustawy ustanawia odrębną pragmatykę, analogiczną do pragmatyk innych zawodów prawniczych w służbie państwowej (np. sędziów, prokuratorów czy też ekspertów Urzędu Patentowego),
- 3) aplikantów Prokuraturii Generalnej,
- 4) pracowników zatrudnionych na stanowiskach pomocniczych i obsługi, do których będą miały zastosowanie przepisy ustawy z dnia 6 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych, a w sprawach nieuregulowanych tymi przepisami – Kodeks pracy.

Ustawa stawia wysokie wymagania co do postawy moralnej i kwalifikacji zawodowych radców Prokuraturii Generalnej, m.in. odbycie 3,5-letniej aplikacji, zakończonej zdaniem egzaminem państwowym (art. 29), dopuszczając tylko w czasie pierwszego naboru odstępnie w drodze wyjątku od wymogu 3,5-letniego stażu lub wymogu zdania egzaminu uzupełniającego (art. 89 ust. 5). Przyjmowanie zarówno na

aplikację w Prokuraturii Generalnej, jak i przyjmowanie do pracy w ramach pierwszego naboru, z wyjątkiem odnośnie do członków korpusu służby cywilnej, będzie odbywało się w drodze konkursu. Zastępstwo procesowe Skarbu Państwa będą mogli pełnić tylko radcowie (art. 16 ust. 1), choć w drodze wyjątku możliwe będzie udzielenie pełnomocnictwa procesowego radcom prawnym lub adwokatom spoza Prokuraturii Generalnej (art. 18).

Wynagrodzenie radców Prokuraturii Generalnej będzie składało się z wynagrodzenia zasadniczego, dodatku za wieloletnią pracę oraz ewentualnie dodatku funkcyjnego (art. 40). Sprawa odpowiedniego wyważenia wynagrodzeń pracowników Prokuraturii z innymi zawodami prawniczymi ma bardzo istotne znaczenie. Za wysokie wynagrodzenie może spowodować ucieczkę sędziów, prokuratorów i radców prawnych do Prokuraturii, osłabiając te zawody. Natomiast za niskie wynagrodzenie spowoduje ruch odwrotny i utrzymywanie się w Prokuraturii vacatów na stanowiskach radców i referendarzy, obniżając poziom pracy i przydatność tej instytucji dla obrony interesów Skarbu Państwa.

Projekt ustawy zapewnia elastyczność regulowania wynagrodzenia za pracę w Prokuraturii Generalnej, upoważniając Radę Ministrów do wydania rozporządzenia, określającego szczegółowo kwestie wynagrodzeń (art. 40 ust. 2).

Na podkreślenie zasługuje przewidziana projektem stabilność stosunku pracy radców Prokuraturii, który może ulec rozwiązaniu tylko w ściśle określonych przez ustawę sytuacjach, m.in. w rezultacie orzeczenia kary dyscyplinarnej wydalenia z pracy (art. 50). Ustawa dopuszcza także możliwość rozwiązania stosunku pracy w drodze wypowiedzenia dokonanego przez pracownika lub w drodze porozumienia stron (art. 51).

Rozdział 6. Odpowiedzialność dyscyplinarna radców Prokuraturii Generalnej została uregulowana w projekcie ustawy w sposób analogiczny do odpowiedzialności dyscyplinarnej innych zawodów prawniczych w służbie państwowej, np. sędziów, prokuratorów (art. 53-62).

Rozdział 7. Aplikacja w Prokuraturii Generalnej. Aplikacja radcowska zbliżona będzie do aplikacji sądowej lub prokuratorskiej, przy czym nabór na aplikację będzie odbywał się wyłącznie w drodze konkursu (art. 65 ust. 1). Czas trwania aplikacji: trzy i pół roku, w tym 1 rok przewidziany na praktykę w sądach i prokuraturze (art. 63). Aplikant jest pracownikiem mianowanym wykonującym zadania Prokuraturii, podobnie jak radcowie Prokuraturii (art. 64). Projekt nie przewiduje pozaetatowej aplikacji.

Szczegółowe zasady odbywania aplikacji, w tym program szkolenia, zakres egzaminu referendarskiego, skład komisji egzaminacyjnych przewidziano do regulacji w rozporządzeniu ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa (art. 68).

Rozdział 8. Pracownicy pomocniczy i obsługi przewiduje, że do tej kategorii pracowników stosuje się przepisy ustawy z dnia 6 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych, a w sprawach nieuregulowanych tymi przepisami – Kodeks pracy (art. 71).

Rozdział 9. Zmiany w przepisach obowiązujących zawiera szereg nowelizacji pozwalających właściwie usytuować Prokuratorie Generalną w systemie organów ochrony prawnej.

W Kodeksie postępowania cywilnego (art. 72 projektu) ważniejsze zmiany polegają na:

- 1) ustanowieniu zasady, że powództwo przeciwko Skarbowi Państwa wytacza się według siedziby właściwej miejscowo jednostki organizacyjnej Prokuraturii Generalnej (urzędu głównego, oddziału lub delegata), z udziałnością której wiąże się dochodzone roszczenie (art. 29 K.p.c.),
- 2) przesądzeniu, że w zakresie spraw zastrzeżonych do kompetencji Prokuraturii jest ona przedstawicielem ustawowym Skarbu Państwa (art. 67 § 2 K.p.c.),
- 3) rozszerzeniu kręgu osób upoważnionych do zastępstwa Skarbu Państwa przed Sądem Najwyższym również o radców Prokuraturii Generalnej (art. 87¹ K.p.c.).

Przepisy art. 74-78 oraz 84 i 85 projektu regulują zasady przepływu między Prokuratorią Generalną i innymi zawodami prawniczymi, dopuszczając wpis radców Prokuraturii na listę adwokatów, radców prawnych, notariuszy lub uzyskanie dostępu do stanowiska prokuratora lub sędziego, jeżeli odpowiadają warunkom określonym ustawami regulującymi te zawody (np. jeżeli przez określoną ilość lat wykonywały zawód radcy Prokuraturii Generalnej).

Przepis art. 79 projektu dotyczy współdziałania Prokuraturii Generalnej z Najwyższą Izbą Kontroli. Jeżeli w toku kontroli państwowej jednostki organizacyjnej powstanie wątpliwość wymagająca interpretacji przepisów prawnych związanych z ochroną praw lub interesów Skarbu Państwa, dyrektor właściwej jednostki organizacyjnej NIK może zwrócić się do Prokuraturii Generalnej o wydanie opinii. Najwyższej Izbie Kontroli udostępniane będą również opinie wydane przez Prokuraturię na wniosek właściwych organów administracji rządowej. Celem tej regulacji jest

wsparcie NIK opiniami prawnymi Prokuratorii oraz uniknięcie ew. rozbieżności w interpretowaniu przepisów prawnych przez obydwie instytucje.

Przepis art. 81 reguluje udział Prokuratorii Generalnej w postępowaniach przed Trybunałem Konstytucyjnym, rozszerzając krąg podmiotów uprawnionych do udziału w tych postępowaniach.

Przejęcie przez Prokuratorie Generalną zadań w zakresie ochrony prawnej mienia i interesów Skarbu Państwa czyni niezbędnym dokonanie zmian również w funkcjach ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa (art. 80), w szczególności skreślenie jako zbędnego art. 4 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o zasadach wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa, który przewidywał możliwość przejmowania przez Ministra Skarbu Państwa zastępstwa procesowego organów państwowych i państwowych jednostek organizacyjnych nie posiadających osobowości prawnej; przejmowanie zastępstwa procesowego przez Ministra tych jednostek lub organów stanie się bowiem zbędne w sytuacji powołania wyspecjalizowanego organu do spraw zastępstwa Skarbu Państwa.

W związku z powołaniem do życia instytucji Prokuratorii Generalnej i ustanowienia nadzoru ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa nad Prezesem Prokuratorii Generalnej projekt wprowadza odpowiednie zmiany w art. 25 ustawy o działach administracji rządowej (art. 83).

Rozdział 10. Przepisy przejściowe i końcowe – zawiera regulacje przewidujące stopniowe przejmowanie spraw przez Prokuratorie Generalną tak, aby na początku swojego funkcjonowania miała ona do czynienia wyłącznie z nowymi sprawami, tj. sprawami wniesionymi do sądów po dniu wejścia w życie ustawy (art. 88 ust. 1). Wszczęte

wcześniej sprawy sądowe i inne powinny być prowadzone na dotychczasowych zasadach, aż do ich ukończenia, chyba że Prezes Prokuratorii Generalnej, ze względu na szczególny interes Skarbu Państwa, uzna za możliwe przejęcie konkretnej sprawy lub pewnych kategorii spraw do prowadzenia przez Prokuratorię w danym sądzie. Decydujące znaczenie będzie miał czas, w jakim uda się zorganizować urząd Prokuratorii i skompletować jego stan osobowy.

Uruchomienie działalności Prokuratorii Generalnej byłoby w ogóle niemożliwe ze względu na brak radców odpowiadających wysokim kryteriom profesjonalnym postawionym przez ustawę (art. 29). Na specjalistów, którzy ukończą aplikację w Prokuratorii będzie można liczyć nie wcześniej niż za 3-4 lata od dnia wejścia w życie ustawy. Stąd też konieczny był przepis przejściowy umożliwiający członkom korpusu służby cywilnej z wykształceniem prawniczym i z odpowiednim doświadczeniem zawodowym zatrudnionym w jednostkach obsługi prawnej administracji rządowej (departamentach prawnych, biurach legislacyjnych czy zespołach radców prawnych) przejście w ciągu 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy do pracy w Prokuratorii Generalnej (art. 89 ust. 5). Ze względów praktycznych, wymagających skompletowania w krótkim czasie pierwszego składu pracowniczego, zrezygnowano z wymogu wieku 27 lat oraz odbycia 3,5-letniej aplikacji (art. 29 ust. 1 pkt 4 i 6).

Projekt ustawy dopuszcza w okresie pierwszych trzech lat od uchwalenia ustawy skompletowanie w drodze konkursu stanu osobowego pracowników mianowanych Prokuratorii również spośród osób, które zdały egzamin sędziowski, prokuratorowski, radcowski, adwokacki lub notarialny, ale z powodu braku etatów nie uzyskały zatrudnienia (art. 89 ust. 6).

Zadanie zorganizowania w krótkim czasie od podstaw nowej instytucji ochrony prawnej jaką ma być Prokuratoria Generalna będzie wymagało powołania w trybie art. 12 ustawy o Radzie Ministrów przez Prezesa Rady Ministrów na wniosek Ministra Skarbu Państwa, Pełnomocnika do spraw organizacji Prokuratorii Generalnej, jako organu pomocniczego, który powinien być odpowiednio umocowany do działań oraz wyposażony w niezbędne środki (art. 89 ust. 1). W związku z tym projekt ustawy zobowiązuje Ministra Skarbu Państwa do wyposażenia Prokuratorii w mienie i inne środki niezbędne do rozpoczęcia jej działalności (art. 89 ust. 4). Pełnomocnik będzie mógł przystąpić do działania praktycznie niezwłocznie, tak by w okresie do 6 miesięcy przygotować urząd Prokuratorii do działania. W tym celu będzie on również pełnił obowiązki dyrektora generalnego urzędu, do czasu jego powołania w trybie ustawy o służbie cywilnej (art. 89 ust. 2).

Projekt zakłada wejście w życie ustawy z dniem 1 stycznia 2005 r.

Ocena Skutków Regulacji

I. Cel wprowadzenia ustawy

Podstawowym celem ustawy jest zapewnienie skutecznej ochrony interesów i mienia Skarbu Państwa przez zapewnienie jednolitego zastępstwa procesowego tej osoby prawnej.

II. Zakres oceny skutków regulacji

Przygotowana ocena skutków regulacji sporządzona została zgodnie z obowiązującymi zasadami i obejmuje minimalny zakres oceny.

III. Konsultacje projektu i wyniki tych konsultacji.

Projekt ustawy został przesłany do konsultacji organom instytucji prawnych, ustawy których nowelizuje projekt ustawy o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa, a w szczególności Prezesom:

- Naczelnej Rady Adwokackiej,
- Krajowej Rady Radców Prawnych,
- Krajowej Rady Notarialnej,
- Najwyższej Izby Kontroli,
- Trybunału Konstytucyjnego,
- Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego,
- Krajowej Rady Sądownictwa,
- Naczelnego Sądu Administracyjnego.

W wyniku tych konsultacji swoje stanowisko wobec projektu wyrazili jedynie: Szef Biura Trybunału Konstytucyjnego, Prezes Naczelnego Sądu Administracyjnego oraz Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego.

W piśmie z dnia 24 września 2004 r. Szef Biura Trybunału Konstytucyjnego nie kwestionując, co do zasady, celowości wprowadzenia do porządku prawnego Rzeczypospolitej Polskiej instytucji Prokuraturii Generalnej zasygnalizował, że istotne zastrzeżenia z punktu widzenia ustrojowej pozycji i kompetencji Trybunału Konstytucyjnego budzi jeden przepis projektu ustawy – art. 81, w którym zaproponowano zmiany w ustawie o Trybunale Konstytucyjnym, zmierzające do zapewnienia udziału Prezesa Prokuraturii Generalnej w Zgromadzeniu Ogólnym Sędziów Trybunału Konstytucyjnego oraz udział, na prawach uczestnika postępowania, w postępowaniach przed Trybunałem, jeżeli Prokuratura Generalna zgłasza swój udział w postępowaniu. Komentując powyższe stanowisko należy jednak podnieść, że projekt ustawy przewiduje jedynie fakultatywny udział Prokuraturii Generalnej w postępowaniach przed Trybunałem Konstytucyjnym, a mianowicie wówczas gdy będzie za tym przemawiał interes publiczny, do strzeżenia którego Prokuratura zostanie powołana z mocy ustawy.

Prezes Naczelnego Sądu Administracyjnego, również nie kwestionuje, w swojej opinii z dnia 24 września 2004 r., potrzeby utworzenia Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa. Wątpliwości, w jego przekonaniu budzi jednak kreowanie przez projektowaną ustawę nowej korporacji prawniczej radców Prokuraturii Generalnej. Uważa, że nawet najlepiej przeprowadzona aplikacja nie pozwoli na przyjęcie założenia, że świeżo powołani po zdany egzaminie aplikanckim radcowie będą posiadali wysokie kwalifikacje zawodowe. Prezes

Naczelnego Sądu Administracyjnego wyraża w swojej opinii także obawę, że fakt przystąpienia Polski do Unii Europejskiej spowoduje coraz liczniejsze procesy przed sądami zagranicznymi, czy międzynarodowymi trybunałami i to może spowodować, że wyjątek od zasady wyłączności wykonywania zastępstwa przez radców Prokuratorii Generalnej (art. 16 ust. 1), przewidujący możliwość powierzenia zastępstwa w drodze umowy cywilnoprawnej, np. radcy prawnemu czy adwokatowi, stanie się regułą (art. 18 ust. 1 projektu). Wątpliwości te wydają się przesadzone, ponieważ projektowana 3,5-letnia aplikacja w Prokuratorii Generalnej będzie stawiała przed jej absolwentami nie mniejsze wymagania niż aplikacje w innych zawodach prawniczych. Ponadto wieloletnie doświadczenie w zawodzie radcy Prokuratorii Generalnej pozwoli sprostać wymaganiom stawianym obecnie prawnikom nawet z najbardziej renomowanych kancelarii prawniczych.

Natomiast możliwość powierzania radcom prawnym lub adwokatom zastępstwa w procesach przed sądami lub trybunałami międzynarodowymi pozwoli na lepszą obronę interesów polskich, wspólnie przez radcę Prokuratorii i prawnika z danego kraju, który lepiej zna prawo miejscowe, procedury sądowe i zwyczaje.

Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego podniósł dwie kwestie, a mianowicie konieczność poszerzenia treści normatywnej art. 8 projektu, która uprawniałaby sąd do wezwania Prokuratorii do obowiązkowego udziału w sprawie w sytuacji, gdy w charakterze reprezentantów Skarbu Państwa właściwych jest kilka państwowych jednostek organizacyjnych, oraz zgłosił postulat aby zdefiniować pojęcie „podmiotu zastępowanego”.

Projekt ustawy wychodzi naprzeciw pierwszemu postulatowi, przewidując w art. 8 ust. 3 i 5 możliwość przejęcia przez Prokuratorię zastępstwa procesowego w każdej sprawie jeżeli przemawia za tym wzgląd na ochronę ważnych praw lub interesów Skarbu Państwa. W sytuacji, gdy występuje kilku reprezentantów Skarbu Państwa, sąd może zasygnalizować Prokuratorii Generalnej konieczność przejęcia zastępstwa ze względu na interes Skarbu Państwa. Jest to sfera współdziałania Prokuratorii z sądami.

W rozumieniu ustawy „podmiotem zastępowanym” jest ta państwowa jednostka, która prowadzi sprawę i od której Prokuratoria przejmuje zastępstwo, uwzględniając m.in. stanowisko procesowe.

IV. Skutki wprowadzenia regulacji

1) Wpływ regulacji na dochody i wydatki budżetu oraz sektora publicznego

Przyjęcie ustawy spowoduje konieczność wydatkowania z budżetu państwa środków finansowych niezbędnych do zapewnienia funkcjonowania nowej instytucji państwowej powołanej do ochrony praw i interesów Skarbu Państwa. W chwili obecnej funkcjonuje ok. 30800 państwowych jednostek organizacyjnych (stationes fisci) nie posiadających osobowości prawnej (20631 jednostek podległych urządzeniom centralnym i 726 jednostek podległych urządzeniom wojewódzkim). Zastępstwo procesowe tych jednostek przeszłoby do Prokuratorii Generalnej zorganizowanej w 10 oddziałach terenowych (w Białymstoku, Gdańsku, Katowicach, Krakowie, Lublinie, Łodzi, Poznaniu, Rzeszowie, Szczecinie i we Wrocławiu) oraz w Urzędzie Głównym Prokuratorii w Warszawie. Utworzenie Prokuratorii Generalnej nie

spowoduje znacznego wzrostu zatrudnienia w administracji, gdyż zakłada się, że zdecydowana większość osób, które zostaną zatrudnione w Prokuraturii pochodzić będzie z dotychczasowych jednostek obsługi prawnej. Ostateczna liczba osób zatrudnionych zależeć też będzie od ilości spraw, które Prokuratoria będzie miała obsługiwać. Jeżeli nastąpi obniżenie progu z kwoty 1 000 000 zł na niższy, to liczba spraw objętych właściwością Prokuraturii Generalnej będzie wzrastać.

Z dotychczas zebranych informacji z 14 ministerstw wynika, że prowadzonych jest aktualnie 10 285 spraw sądowych, o łącznej wartości blisko 4,2 mld zł, z czego w 197 sprawach wartość przedmiotu sporu przekracza 4 mln zł, w 107 sprawach – 1 mln zł, a ponad 9 000 tysięcy 105 spraw, to sprawy o wartości przedmiotu sporu poniżej 1 mln zł. Przy obsłudze tych spraw zatrudnionych jest 177 osób (w załączeniu: tabela nr 1). Natomiast łącznie z innymi urzędami centralnymi, urzędami wojewódzkimi, starostwami, urzędami skarbowymi i Lasami Państwowymi ogólna liczba prowadzonych spraw przekracza 32 tysiące, na łączną kwotę ponad 7,2 mld zł, z czego w 324 sprawach wartość przedmiotu sporu przekracza 4 mln zł, w 406 – ponad 1 mln zł, a ponad 18 tysięcy spraw to sprawy o wartości przedmiotu sporu poniżej 1 mln zł. Łącznie przy obsłudze tych spraw zatrudnionych jest 1 580 osób (w załączeniu – tabela nr 2).

Opierając się na tych danych, przyjęto właściwość Prokuraturii Generalnej w sprawach, w których wartość przedmiotu sporu przekracza 1 mln zł, pozostawiając sprawy o niższej wartości w kompetencji dotychczas prowadzących je urzędów i jednostek

organizacyjnych. Należy mieć przy tym na uwadze, że zebrane informacje są jeszcze niepełne i liczba spraw podlegających przekazaniu do prowadzenia przez Prokuratorię może być znacznie większa.

Dla porównania z okresem międzywojennym: ze sprawozdania Prezesa Prokuratorii Generalnej za 1935 rok wynika, że prowadziła ona wówczas 70 tys. spraw sądowych oraz wydała blisko 7 tys. opinii, zatrudniając w oddziałach średnio po 15 pracowników mianowanych (radców i referendarzy), nie licząc Urzędu Głównego Prokuratorii w Warszawie, w którym w 1939 r. było zatrudnionych ponad 50 pracowników mianowanych.

Biorąc pod uwagę okoliczność, że obecnie stosunki własnościowe są bardziej skomplikowane, a ilość roszczeń odszkodowawczych kierowanych do Skarbu Państwa będzie znacznie większa niż w okresie międzywojennym, należałoby podwoić liczebność radców w Urzędzie Głównym Prokuratorii Generalnej oraz przyjąć jako średnie zatrudnienie w oddziałach 20 radców. Łącznie stan osobowy radców i aplikantów Prokuratorii Generalnej w 10 oddziałach i Urzędzie Głównym należałoby oszacować na ok. 300, a ponadto uwzględniając liczbę aplikantów (ok. 50 osób) stan ten należałoby powiększyć do ok. 350 osób.

Szacuje się, że większość pierwszej obsady Prokuratorii Generalnej pochodzić będzie z dotychczasowych komórek prawnych urzędów administracji, co powinno wpłynąć na zmniejszenie obsady tych komórek, średnio o ok. 20%.

W przeciwieństwie do warunków organizacyjnych w sądach i prokuraturach, gdzie na jednego sędziego przypada dwóch pracowników administracyjnych, zakłada się liczbowy stosunek

pracowników referendarskich do zatrudnionych na podstawie umowy o pracę (pracownicy zatrudnieni na stanowiskach administracyjnych i obsługi, głównie sekretariatów) jak 2:1, co pozwala ocenić łączny stan osobowy Prokuraturii na ok. 525 osób w skali całego kraju (350 radców i aplikantów oraz 175 osób obsługi).

Przy założeniu, że wynagrodzenie pracowników Prokuraturii powinno być porównywalne z wynagrodzeniem przysługującym na stanowiskach w innych zawodach prawniczych, w szczególności na stanowiskach sędziowskich (art. 40 ust. 2) można przyjąć, że wynagrodzenie 300 osób (radców, referendarzy, naczelników wydziałów i dyrektorów oddziałów) będzie w przybliżeniu wynosiło po ok. 6 000 zł miesięcznie, aplikantów w Prokuraturii po ok. 1 500 zł oraz pracowników na stanowiskach administracyjnych i obsługi w liczbie 175 osób po ok. 1 500-2 000 zł. W rezultacie otrzymamy blisko 30 mln zł rocznych kosztów osobowych Prokuraturii Generalnej, bez uwzględnienia obciążeń na ZUS i Fundusz Pracy (po ich uwzględnieniu kwota ww. wydatków sięgnie kwoty ok. 33,5 mln zł). Powyższa kalkulacja powinna być uzupełniona o wynagrodzenie Prezesa i wiceprezesów Prokuraturii Generalnej, które ustalone na zasadach określonych w ustawie z dnia 31 lipca 1981 r. o wynagrodzeniu osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe, zamknie się kwotą 420 tys. zł rocznie.

Wydatki na wynagrodzenia częściowo będą sfinansowane z wydatków planowanych w innych resortach na obsługę prawną, przeniesionych, w drodze rozporządzenia Rady Ministrów, w części odpowiadającej liczbie etatów zmniejszonych w innych

resortach na skutek przejścia osób z obsługi prawnej do Prokuraturii. Szacuje się, że wyniesie to ok. 20% zatrudnionych przy obsłudze prawnej resortów.

Niezależnie od powyższych szacunkowych wyliczeń, kosztami powołania Prokuraturii Generalnej będą również koszty rzeczowe związane z zapewnieniem pomieszczeń na siedzibę Głównego Urzędu i oddziałów terenowych oraz wyposażeniem ich w odpowiedni sprzęt biurowy i urządzenia techniczne. Projekt ustawy obliguje ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa do wyposażenia Prokuraturii w miernie i inne środki niezbędne do rozpoczęcia jej działalności (art. 89 ust. 4). Obowiązek taki wynika z przepisów szczególnych, jakimi są art. 51 i 52 ustawy o gospodarce nieruchomościami.

Koszt najmu powierzchni biurowej dla jednostki administracyjnej, zatrudniającej średnio 15-20 osób, wyniesie wg stawek czynszów obowiązujących w Warszawie 5-6 tys. zł, tj. 72 000 zł w skali roku.

W okręgach sądów apelacyjnych koszty te będą odpowiednio niższe.

Wyposażenie jednego biura w majątek ruchomy należy szacować na 120 tys. zł, natomiast w środki trwałe (sprzęt komputerowy, kserokopiarki, centralę telefoniczną, środek transportu) na 350 tys. zł. Powyższe dane opierają się na informacjach o rzeczywistych kosztach ponoszonych przez delegatury Ministerstwa Skarbu Państwa.

Podsumowując, koszt jednorazowego wyposażenia Prokuraturii Generalnej i jej oddziałów wyniesie szacunkowo 5,1 mln zł. Koszt rocznego funkcjonowania Prokuraturii i jej oddziałów to kwota

rzędu 450 mln zł (11 mln zł koszty rzeczowe – analogicznie do kosztów rzeczowych Ministerstwa Skarbu Państwa i delegatur Ministerstwa Skarbu Państwa, oraz 34 mln zł koszty osobowe). W przypadku rozpoczęcia organizowania Prokuraturii jeszcze w 2004 r. koszty utworzenia Prokuraturii mogą zostać pokryte bądź z rezerwy ogólnej, bądź z rezerw celowych w trybie art. 90 ust. 4 ustawy o finansach publicznych, stosownie do decyzji Rady Ministrów.

Wyliczone wyżej szacunkowe koszty z dużą nadwyżką powinny zwrócić się już po kilku latach w rezultacie zapewnienia skutecznej ochrony interesów i mienia Skarbu Państwa przez profesjonalny, wyspecjalizowany aparat Prokuraturii Generalnej. Straty ponoszone przez Skarb Państwa z powodu braku takiej ochrony należy liczyć w miliardach złotych.

Ogólny wpływ ustawy na stan finansów publicznych państwa – po poniesieniu na wstępie kosztów organizacji nowej instytucji państwowej – należy ocenić jako bardzo korzystny.

2) Wpływ na rynek pracy

Wdrożenie ustawy nie będzie mieć wpływu na rynek pracy.

3) Wpływ na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki

Wdrożenie ustawy nie będzie mieć wpływu na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki.

4) Wpływ na sytuację w regionach i rozwój regionalny

Wdrożenie ustawy nie będzie miało wpływu na sytuację w regionach.

V. Zgodność z prawem Unii Europejskiej

Według opinii Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej z dnia 25 sierpnia 2004 r., projekt ustawy zgodny jest z prawem Unii Europejskiej.

Jedyna wątpliwość odnosi się do art. 29 ust. 1 projektu, przewidującego wymóg posiadania polskiego obywatelstwa przez radców Prokuraturii. Jednakże w świetle art. 39 (4) Traktatu WE i orzeczenia ETS w sprawie Bleis, Nr 4/91 z dnia 27.11.1991 (Zbiór Orzecznictwa ETS, 1991, s. 5627) istota służby publicznej zakładająca ochronę interesów ogólnych państwa wymaga istnienia szczególnego stosunku lojalności między pracownikiem a państwem oraz wzajemności praw i obowiązków, kształtujących podstawy więzi narodowej.

Zgodne z prawem Unii Europejskiej jest również określenie czasu pracy radców Prokuraturii (art. 34 projektu).

Założenia do projektów podstawowych aktów wykonawczych do projektu ustawy o Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa

1. Do aktu wykonawczego określonego w art. 17 ust. 2: rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości w sprawie ustalenia wzoru stroju urzędowego radców Prokuratorii Generalnej:
 - strojem tym będzie toga wyróżniająca radców Prokuratorii Generalnej od strojów urzędowych radców prawnych, adwokatów i prokuratorów.

2. Do aktu wykonawczego określonego w art. 26 ust. 1: zarządzenie Prezesa Rady Ministrów w sprawie nadania statutu Prokuratorii Generalnej, określającego organizację Prokuratorii Generalnej, w szczególności:
 - 1) organizację wewnętrzną i funkcjonowanie Głównego Urzędu i oddziałów Prokuratorii Generalnej, a w szczególności:
 - a) siedziby oddziałów Prokuratorii znajdują się w 10 miastach będących siedzibami sądów apelacyjnych oraz Urząd Główny w m.st. Warszawie,
 - b) na czele oddziału stoi dyrektor oddziału. Na czele Urzędu Głównego stoi Prezes lub Wiceprezes Prokuratorii,
 - c) Główny Urząd Prokuratorii i oddziały dzielą się na wydziały, którymi kierują naczelnicy wydziałów wyznaczeni przez Prezesa Prokuratorii z urzędu lub na wniosek dyrektora oddziału,

- d) podział zadań pomiędzy wydziały ma charakter merytoryczny, uzależniony charakterem spraw, np. sprawy administracyjne, obrót nieruchomościami, gospodarowanie mieniem Skarbu Państwa, nadzór właścicielski, legislacja,
- e) w skład wydziału wchodzi radcowie Prokuraturii. Stanowią oni Kolegium Wydziału, obradujące pod przewodnictwem naczelnika wydziału, względnie najstarszego pod względem stażu służbowego członka kolegium. Aplikanci mogą brać udział w posiedzeniach kolegium wydziału z głosem doradczym,
- f) Prezes, Wiceprezesi i naczelnicy wydziałów stanowią Prezydium Prokuraturii, obradujące pod przewodnictwem Prezesa, a w jego zastępstwie – Wiceprezesa lub najstarszego pod względem stażu służbowego naczelnika wydziału,
- g) Dyrektor oddziału i naczelnicy wydziałów stanowią Prezydium Oddziału obradujące pod przewodnictwem dyrektora lub najstarszego pod względem stażu służbowego naczelnika wydziału,
- h) Ogólne Zebranie Prokuraturii Generalnej składa się z Prezesa, Wiceprezesów oraz radców i obraduje pod przewodnictwem Prezesa Prokuraturii, a podczas jego nieobecności pod przewodnictwem: wiceprezesa, względnie najstarszego pod względem stażu służbowego naczelnika wydziału,
- i) Ogólne Zebranie Oddziału składa się z naczelników wydziału, radców i aplikantów pracujących w oddziale i obraduje pod przewodnictwem dyrektora oddziału, jego zastępcy, względnie najstarszego stażem naczelnika wydziału.

2) tryb wykonywania czynności służbowych w Prokuraturii Generalnej,

- 3) organizację czasu pracy Prokuraturii Generalnej,
 - 4) tryb współdziałania Prokuraturii Generalnej z organami państwowymi, sądami i państwowymi jednostkami organizacyjnymi,
 - 5) udzielanie pełnomocnictw.
3. Do aktu wykonawczego określonego na podstawie art. 26 ust. 2: zarządzenie Prezesa Prokuraturii Generalnej w sprawie regulaminu wewnętrznego urzędowania Prokuraturii Generalnej, w tym:
- trybu uchwalania opinii i stanowisk procesowych,
 - kwalifikowania zagadnień do kategorii spraw o szczególnym znaczeniu dla interesów państwa.
4. Do aktu wykonawczego określonego w art. 40 ust. 2: rozporządzenie Rady Ministrów w sprawie szczegółowych zasad wynagradzania pracowników Prokuraturii Generalnej określi:
- 1) Tabelę stanowisk, kwalifikacji i zaszeregowania radców i aplikantów Prokuraturii,
 - 2) Tabelę miesięcznych stawek wynagrodzenia zasadniczego,
 - 3) Tabelę miesięcznych stawek dodatku funkcyjnego dla osób określonych w pkt 1.
5. Do aktu wykonawczego określonego w art. 65: rozporządzenie ministra właściwego ds. Skarbu Państwa wydanego w porozumieniu z Ministrem właściwym ds. Sprawiedliwości powinno określać:

- 1) sposób przeprowadzenia konkursu o wpis na listę aplikantów Prokuraturii Generalnej,
- 2) wzór i sposób prowadzenia listy aplikantów,
- 3) przedmiot egzaminu kwalifikacyjnego,
- 4) wysokość wynagrodzenia dla członków komisji egzaminacyjnej,
- 5) organizację aplikacji,
- 6) przebieg egzaminu na radcę Prokuraturii,
- 7) skład komisji egzaminacyjnej, sposób powoływania jej członków i postępowania tej komisji.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SKARBU PAŃSTWA¹⁾**

z dnia

**w sprawie legitymacji służbowej radców Prokuraturii Generalnej Skarbu
Państwa**

Na podstawie art. 16 ust. 4 ustawy z dnia ... r. o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa (Dz. U. Nr ..., poz. ...) zarządza się, co następuje:

§1. Rozporządzenie określa:

- 1) wzór legitymacji służbowej radców Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa, zwanej dalej „legitymacją”;
- 2) sposób dokonywania wpisów w legitymacji;
- 3) sposób postępowania z legitymacją;
- 4) organ właściwy do wydania legitymacji.

§2. Skroć jest mowa w rozporządzeniu o:

- 1) Prokuraturii Generalnej – należy przez to rozumieć Prokuratorię Generalną Skarbu Państwa;
- 2) radcy Prokuraturii Generalnej – należy przez to rozumieć radcę Prokuraturii Generalnej oraz starszego radcę Prokuraturii Generalnej.

§3. W legitymacji umieszcza się fotografię radcy Prokuraturii Generalnej, bez nakrycia głowy, oraz wpisuje się jego stanowisko służbowe, nazwisko i imię oraz numer legitymacji i okres jej ważności, a także informację .

2. Wzór legitymacji określa załącznik do rozporządzenia.

§4. Organem właściwym do wydawania, wymiany i unieważniania legitymacji jest Prezes Prokuraturii Generalnej.

2. Czynnności, o których mowa w ust. 1, może dokonywać pracownik Prokuraturii Generalnej upoważniony przez Prezesa Prokuraturii Generalnej.

¹⁾ Minister Skarbu Państwa kieruje działem administracji rządowej – Skarb Państwa, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 2004 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Skarbu Państwa (Dz. U. Nr 134, poz. 1434).

§5.1. Upoważniony do dokonywania wpisów w legitymacjach jest organ, o którym mowa w § 4 ust. 1, lub osoby przez niego upoważnione.

2. Podstawę do dokonywania wpisów w legitymacji stanowią dokumenty ewidencyjne radcy Prokuraturii Generalnej.

3. Wpisy w legitymacji powinny być dokonywane pismem czytelnym i starannym za pomocą pióra lub długopisu, tuszem lub atramentem w kolorze czarnym. Dokonanych wpisów w legitymacji nie wolno wymazywać, wywabiać ani przerabiać.

4. W przypadku popełnienia błędu przy dokonywaniu wpisów na drugiej lub trzeciej stronie legitymacji należy wypełnić nową legitymację.

§6.1. Ważność legitymacji podlega corocznemu przedłużaniu przez organ, o którym mowa w § 4 ust. 1, przed upływem roku kalendarzowego, lub osoby przez nich upoważnione.

2. Legitymację przedłuża się do dnia 31 grudnia roku następnego.

§7.1. Legitymacja podlega wymianie w przypadku:

- 1) zmiany danych w niej zawartych;
- 2) uszkodzenia lub zniszczenia;
- 3) upływu okresu jej ważności.

§8.1. Radca Prokuraturii Generalnej jest obowiązany niezwłocznie zwrócić legitymację w przypadku:

- 1) zawieszenia w czynnościach służbowych;
- 2) otrzymania urlopu bezpłatnego lub wychowawczego;
- 3) ustania stosunku pracy w Prokuraturii Generalnej.

2. Radca Prokuraturii Generalnej zwraca legitymację Prezesowi Prokuraturii Generalnej albo pracownikowi Prokuraturii Generalnej, o którym mowa w § 4 ust. 1.

§9.1. Legitymacja podlega unieważnieniu przez Prezesa Prokuraturii Generalnej w przypadku jej utraty, zgonu albo uznania za zmarłego radcy Prokuraturii Generalnej.

§10.1. W razie utraty legitymacji radca Prokuraturii Generalnej jest obowiązany niezwłocznie złożyć drogą służbową pisemną informację Prezesowi Prokuraturii Generalnej, podając w nim datę i okoliczności utraty legitymacji.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, Prezes Prokuraturii Generalnej wydaje nową legitymację w terminie 7 dni od dnia otrzymania pisemnej informacji od radcy Prokuraturii Generalnej.

3. W przypadku odzyskania utraconej legitymacji radca Prokuratorii Generalnej jest obowiązany niezwłocznie zwrócić ją Prezesowi Prokuratorii Generalnej i złożyć pisemną informację, podając w niej datę i okoliczności jej odzyskania.

§11. Radca Prokuratorii Generalnej może posługiwać się legitymacją tylko podczas wykonywania czynności służbowych.

2. Radca Prokuratorii Generalnej okazując legitymację, jest obowiązany czynić to w sposób umożliwiający odczytanie umieszczonych w niej danych.

§12. Radca Prokuratorii Generalnej jest obowiązany dbać o należyty stan legitymacji, a w szczególności chronić ją przed utratą lub zniszczeniem.

§13. Radca Prokuratorii Generalnej posługując się legitymacją nie może:

- 1) odstępować legitymacji innej osobie;
- 2) przesyłać legitymacji pocztą, z wyjątkiem dokonywania takiej czynności zgodnie z przepisami o ochronie informacji niejawnych.

§14. Prezes Prokuratorii Generalnej prowadzi ewidencję wydanych legitymacji służbowych.

2. W ewidencji, o której mowa w ust. 1, zamieszcza się informacje dotyczące utraty terminu ważności legitymacji, daty zwrotu legitymacji albo unieważnienia legitymacji.

§15. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER SKARBU PAŃSTWA

W porozumieniu:

MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI

Załącznik do rozporządzenia Ministra Skarbu Państwa
z dnia (poz. ...)

LEGITYMACJA RADCY PROKURATORII GENERALNEJ SKARBU PAŃSTWA

1. Opis wzoru legitymacji radcy Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa:

1) Wymiary legitymacji - 100 x 70 mm;

2) Część zewnętrzna legitymacji:

a) okładka wykonana z tworzywa sztucznego w kolorze granatowym,

b) napis "PROKURATORIA GENERALNA RZECZPOSPOLITEJ POLSKIEJ",
wizerunek orła ustalonego dla godła Rzeczypospolitej Polskiej według wzoru
określonego w przepisach o godle, barwach i hymnie Rzeczypospolitej Polskiej
oraz napis "LEGITYMACJA RADCY" w kolorze złotym;

3) Część wewnętrzna legitymacji:

a) tło w kolorze złotym,

b) z lewej strony (2 strona legitymacji) miejsce na fotografię o wymiarach 25 x 20
mm, miejsce na pieczętki przedłużające ważność legitymacji oraz podpis
posiadacza legitymacji,

c) z prawej strony (3 strona legitymacji) miejsce na pieczęć podłużną wystawcy,
numer legitymacji, miejsce na nazwisko, imię (imiona), napis „radca Prokuratorii
Generalnej Skarbu Państwa”, oznaczenie jednostki organizacyjnej Prokuratorii
Generalnej Skarbu Państwa, miejsce i data wydania legitymacji, miejsce na
pieczętkę okrągłą i podpis wystawcy oraz pouczenie o następującej treści: „Na
podstawie ustawy z dnia ... o Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa radca Prokuratorii
Generalnej uprawniony jest do wykonywania czynności zastępstwa określonych w art. 4
ustawy.”

2. Wzór legitymacji radcy Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa

<p>Miejsce na fotografi_</p>				<p>Na podstawie art. 16 ust. 2 ustawy z dnia ... o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa radca Prokuraturii Generalnej uprawniony jest do wykonywania czynności zastępstwa określonych w art. 4 ustawy.</p>	<p>..... miejsce na pieczęć wystawcy</p> <p>Legitymacja Nr</p> <p>..... nazwisko</p> <p>..... imię (imiona)</p> <p>radca Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa</p> <p>..... oznaczenie jednostki organizacyjnej Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa</p> <p>..... dnia 20.... r.</p> <p>m.p.</p> <p>..... podpis</p>
<p>..... podpis posiadacza legitymacji</p> <p>Ważna na rok wystawienia 20..... r. Ważność legitymacji przedłużono na rok:</p>					
20... r.	20... r.	20... r.	20... r.		

UZASADNIENIE

Niniejsze rozporządzenie stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 6 ust. 4 ustawy z dnia ... o Prokuraturii Generalnej (Dz. U. Nr ..., poz. ...).

Projekt rozporządzenia określa wzór legitymacji służbowej radców Prokuraturii Generalnej, sposób dokonywania wpisów w legitymacji, sposób postępowania z legitymacją, termin ważności legitymacji, okoliczności uzasadniające wymianę legitymacji i zwrot oraz tryb postępowania w razie utraty legitymacji.

Projekt przewiduje, iż legitymację będzie wydawać, wymieniać lub unieważniać Prezes Prokuraturii Generalnej, zaś czynności techniczne wykonywać będzie upoważniony przez Prezesa pracownik Prokuraturii Generalnej (§ 4 projektu).

Rozporządzenie określa przypadki, w których następuje:

- wymiana legitymacji (§ 5 projektu),
- zwrot legitymacji (§ 6 projektu),
- unieważnienie legitymacji (§ 7 projektu).

Projektowany § 10 określa tryb postępowania radcy Prokuraturii Generalnej w przypadku utraty legitymacji służbowej. W takim przypadku radca zobowiązany jest niezwłocznie złożyć drogą służbową notatkę do Prezesa Prokuraturii Generalnej, w której powinien wskazać datę i okoliczności utraty legitymacji. Natomiast Prezes Prokuraturii Generalnej zobowiązany jest wszcząć postępowanie wyjaśniające w tej sprawie. W przypadku odzyskania utraconej legitymacji radca zobowiązany jest niezwłocznie zwrócić ją Prezesowi oraz pisemnie poinformować o dacie i okolicznościach jej odzyskania.

Rozporządzenie określa sposób posługiwania się legitymacją przez radcę wskazując, iż legitymowanie się tym dokumentem dozwolone jest wyłącznie przy wykonywaniu czynności służbowych, zaś okazując legitymację radca jest obowiązany czynić to w sposób umożliwiający odczytanie umieszczonych w niej danych (§ 10 projektu). Ponadto radca Prokuraturii Generalnej jest obowiązany dbać o należyty stan legitymacji, a w szczególności chronić ją przed utratą lub zniszczeniem (§ 11 projektu). Rozporządzenia nakłada również zakaz odstępowania legitymacji innej osobie oraz przekazywania jej pocztą, z wyjątkiem dokonywania takiej czynności zgodnie z przepisami o ochronie informacji niejawnych (§ 12 projektu).

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

I. Cel wprowadzenia rozporządzenia

Podstawowym celem rozporządzenia jest wykonanie delegacji ustawowej zawartej w art. 16 ust. 4 ustawy o Prokuraturii Generalnej.

II. Zakres oceny skutków regulacji

Przygotowana ocena skutków regulacji sporządzona została zgodnie z obowiązującymi zasadami i obejmuje minimalny zakres oceny. Rozporządzenie to nie niesie ze sobą wydatków z budżetu państwa. Nie jest też objęte regulacją prawa Unii Europejskiej.

III. Skutki wprowadzenia regulacji

- 1) Wpływ regulacji na dochody i wydatki budżetu oraz sektora publicznego.
Wdrożenie rozporządzenia nie powinno spowodować żadnych ujemnych skutków dla budżetu państwa oraz jednostek sektora finansów publicznych.
- 2) Wpływ na rynek pracy.
Wdrożenie rozporządzenia nie będzie mieć wpływu na rynek pracy.
- 3) Wpływ na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki.
Wdrożenie rozporządzenia nie będzie mieć wpływu na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki.
- 4) Wpływ na sytuację w regionach i rozwój regionalny.
Wdrożenie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sytuację w regionach.

Projekt

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI**

z dnia

w sprawie stroju urzędowego radców Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa biorących udział w rozprawach sądowych

Na podstawie art. 17 ust. 2 ustawy z dnia ... r. o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa (Dz. U. Nr ..., poz. ...) zarządza się, co następuje:

§1. Strojem urzędowym radców Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa, biorących udział w rozprawie sądowej, jest toga.

§2. Szczegółowy opis stroju urzędowego radców Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa określa załącznik nr 1 do rozporządzenia.

2. Wzór togi określa załącznik nr 2 do rozporządzenia.

§3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI

W porozumieniu:

MINISTER SKARBU PAŃSTWA

załącznik nr 1 do rozporządzenia Ministra Skarbu Państwa
z dnia ... (poz. ...)

SZCZEGÓŁOWY OPIS STROJU URZĘDOWEGO RADCÓW PROKURATORII GENERALNEJ SKARBU PAŃSTWA BIORĄCYCH UDZIAŁ W ROZPRAWACH SĄDOWYCH

Toga jest suknią fałdzistą z lekkiego czarnego materiału wełnianego lub wełnopodobnego, sięgającą powyżej kostek - około 25 cm od ziemi. U góry ma odcinany karczek szerokości 21 cm.

Toga u dołu ma w obwodzie od 2 m 70 cm do 2 m 78 cm i od karczka w dół ułożona jest w kontrafałdy: po 3 na obydwu przodach togi oraz 5 do 7 na plecach. Środkowa kontrafałda na plecach togi ma fałdy po obu stronach; pozostałe kontrafałdy są wszywane do karczka w kierunku rękawów.

Kołnierz togi jest okrągły, płasko wyłożony, zapinany pod szyją na haftkę. Szerokość kołnierza wynosi z tyłu 16 cm, a z przodu 18 cm. Końce kołnierza są ścięte, tworząc wycięcie w formie kąta prostego. Toga zapinana jest na 5 guzików, z których jeden umieszczony jest po prawej stronie tuż pod kołnierzem, a 4 dalsze są kryte, umieszczone poniżej karczka.

Rękawy togi u góry ułożone są w 7 do 9 kontrafałd, tworząc bufy. Rękawy mają u dołu w obwodzie 75 cm i skrojone są w ten sposób, że po odwinięciu tworzą mankiety szerokości 10 cm, przymocowane z przodu do szwów rękawów. Wewnątrz rękawa przy przegubie ręki umieszczony jest zatrzask, na który można rękaw zapinać.

Przy kołnierzu togi wszyty jest żabot ze złotego materiału wełnianego lub wełnopodobnego długości 21 cm, szerokości u dołu 28 cm, ułożony w 13 kontrafałd, z których środkowa - szerokości 2 cm - ma fałdy po obu stronach; pozostałe kontrafałdy biegną w kierunku rękawów. Żabot z prawej strony togi jest zapinany na guziczek. Przody togi po obu stronach wewnętrznych mają podszycie z tego samego materiału co toga, szerokości 10 cm. Przód togi, boki i karczek są szyte podwójną stebnówką, szerokości 0,5 cm, a karczek togi podszyty jest czarną podszewką.

Kołnierz togi i mankiety mają wypustkę ze złotego materiału wełnianego lub wełnopodobnego, szerokości 0,5 cm.

załącznik nr 2 do rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości
z dnia ... (poz. ...)

Rys. 1. Przód togi

Rys. 2. Tył togi

UZASADNIENIE

Niniejsze rozporządzenie stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 17 ust. 2 ustawy z dnia ... o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa (Dz. U. Nr ..., poz. ...).

Projekt rozporządzenia określa szczegółowy opis stroju urzędowego radców Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa wraz ze wzorem togi. W projekcie przyjęto, iż w odróżnieniu od strojów urzędowych przedstawicieli innych zawodów prawniczych, przy kołnierzu togi radcy Prokuraturii Generalnej wszyty będzie żabot ze złotego materiału. Również w tym samym kolorze będą wypustki na kołnierzu togi i mankietach.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

I.Cel wprowadzenia rozporządzenia.

Podstawowym celem rozporządzenia jest wykonanie delegacji ustawowej zawartej w art. art. 17 ust. 2 ustawy o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa.

II.Zakres oceny skutków regulacji.

Przygotowana ocena skutków regulacji sporządzona została zgodnie z obowiązującymi zasadami i obejmuje minimalny zakres oceny. Rozporządzenie to nie niesie ze sobą wydatków z budżetu państwa. Nie jest też objęte regulacją prawa Unii Europejskiej.

III.Skutki wprowadzenia regulacji.

1)Wpływ regulacji na dochody i wydatki budżetu oraz sektora publicznego.

Wdrożenie rozporządzenia nie powinno spowodować żadnych ujemnych skutków dla budżetu państwa oraz jednostek sektora finansów publicznych.

2)Wpływ na rynek pracy.

Wdrożenie rozporządzenia nie będzie mieć wpływu na rynek pracy.

3)Wpływ na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki.

Wdrożenie rozporządzenia nie będzie mieć wpływu na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki.

4)Wpływ na sytuację w regionach i rozwój regionalny.

Wdrożenie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sytuację w regionach.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SKARBU PAŃSTWA¹⁾**

z dnia

**w sprawie organizacji aplikacji w Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa
oraz programu szkolenia aplikantów**

Na podstawie art. 63 ust. 7 ustawy z dnia ... o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa (Dz. U. Nr ..., poz. ...) zarządza się, co następuje:

Rozdział I

Przepisy ogólne

§ 1. Treść jest mowa w rozporządzeniu o:

- 1) aplikancie – należy przez to rozumieć aplikanta Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa;
- 2) Prokuraturii Generalnej – należy przez to rozumieć Prokuratorię Generalną Skarbu Państwa;
- 3) radcy Prokuraturii Generalnej – należy przez to rozumieć radcę Prokuraturii Generalnej oraz starszego radcę Prokuraturii Generalnej;
- 4) ustawie – należy przez to rozumieć ustawę o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa.

Rozdział II

Organizacja aplikacji

§ 2. Aplikacja rozpoczyna się 1 października.

¹⁾ Minister Skarbu Państwa kieruje działem administracji rządowej – Skarb Państwa, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 2004 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Skarbu Państwa (Dz. U. Nr 134, poz. 1434).

§13.1. Prowadzenie zajęć seminaryjnych dla aplikantów Prezes Prokuraturii Generalnej powierza Głównemu Urzędowi Prokuraturii Generalnej lub, na wniosek dyrektora oddziału Prokuraturii Generalnej, oddziałowi Prokuraturii Generalnej.

§14.1. Zajęcia seminaryjne dla aplikantów drugiego i trzeciego roku rozpoczynają się 1 września, a dla aplikantów pierwszego roku 1 października i trwają do 30 czerwca następnego roku. Odbywają się one co najmniej raz w tygodniu w wymiarze od sześciu do ośmiu jednostek lekcyjnych, z wyłączeniem lipca i sierpnia. Jeżeli usprawni to przebieg szkolenia, zajęcia seminaryjne mogą odbywać się w innym cyklu, lecz nie mniej niż 4 dni w miesiącu.

§15.1. Prezes Prokuraturii Generalnej określa szczegółowy plan zajęć seminaryjnych aplikantów, prowadzonych na każdym roku aplikacji w Głównym Urzędzie Prokuraturii Generalnej.

2. Dyrektor oddziału Prokuraturii Generalnej do 31 lipca każdego roku przesyła Prezesowi Prokuraturii Generalnej do zatwierdzenia szczegółowy plan zajęć seminaryjnych aplikantów, prowadzonych na każdym roku aplikacji w oddziale Prokuraturii Generalnej.

3. Prezes Prokuraturii Generalnej zatwierdza lub zwraca w celu skorygowania przedstawiony plan i przekazuje go do realizacji przed rozpoczęciem zajęć seminaryjnych w danym roku szkoleniowym.

§16.1. Nadzór nad przebiegiem szkolenia aplikantów sprawuje Prezes Prokuraturii Generalnej za pośrednictwem właściwego kierownika szkolenia.

2. W przypadku powierzenia prowadzenia zajęć aplikacji dyrektorowi oddziału Prokuraturii Generalnej, wyznacza on radcę Prokuraturii Generalnej do pełnienia funkcji kierownika szkolenia.

§17.1. Patron, wyznaczony w trybie, o którym mowa w art. 64 ust. 4 ustawy, zapoznaje aplikanta z czynnościami należącymi do zakresu obowiązków aplikanta i niezwłocznie po zakończeniu szkolenia przedstawia właściwemu kierownikowi szkolenia pisemną opinię o przebiegu praktyki i postępach poczynionych przez aplikanta.

§18.1. Nie wcześniej niż po upływie pierwszego roku aplikacji aplikant składa kolokwium z dziedziny prawa, która była przedmiotem zajęć seminaryjnych w okresie poprzedzającym kolokwium.

2. Część pisemna kolokwium odbywa się w ciągu jednego dnia i trwa 6 godzin, termin kolokwium zaś wyznacza Prezes Prokuraturii Generalnej. Kolokwium

przeprowadza komisja egzaminacyjna powołana przez Prezesa Prokuraturii Generalnej. Kazusy i pytania na część ustną kolokwium opracowują członkowie komisji.

3. Część pisemna polega na opracowaniu orzeczenia końcowego wraz z uzasadnieniem w sprawie cywilnej, w tym prawa gospodarczego, na podstawie akt sądowych zakwalifikowanych przez komisję egzaminacyjną lub opracowanych na potrzeby egzaminu.

4. W trakcie części pisemnej aplikant może posługiwać się tekstami aktów prawnych, komentarzami i zbiorami orzeczeń.

§9.10. Składzie komisji egzaminacyjnej oraz terminie i miejscu egzaminu przewodniczący komisji zawiadamia, co najmniej miesiąc wcześniej, członków komisji oraz, za pośrednictwem dyrektorów oddziałów Prokuraturii Generalnej, aplikantów przystępujących do kolokwium.

2. Kolokwium poprawkowe przeprowadza się najpóźniej w ciągu trzech miesięcy od dnia zakończenia kolokwium, o którym mowa w ust. 1.

§10.1. Komisja egzaminacyjna wystawia oceny za każdą pracę pisemną i z każdego przedmiotu na kolokwium ustnym.

2. Komisja egzaminacyjna dopuszcza aplikanta do części ustnej kolokwium po uzyskaniu przez niego ocen pozytywnych z części pisemnej.

Rozdział 3

Program szkolenia aplikantów

§11. Aplikant odbywa praktykę zgodnie z harmonogramem aplikacji, w szczególności w:

- 1) prokuraturze rejonowej – 1 miesiąc;
- 2) sądzie rejonowym – wydziale cywilnym – 6 miesiące;
- 3) sądzie rejonowym – wydział karny – 1 miesiąc;
- 4) sądzie okręgowym – wydziale cywilnym I instancji – 3 miesiące;
- 5) sądzie rejonowym – wydziale gospodarczym – 2 miesiące;
- 6) sądzie rejonowym – wydziale Krajowego Rejestru Sądowego – 1 miesiąc;
- 7) wojewódzkim sądzie administracyjnym – 2 miesiące;
- 8) sądzie rejonowym – wydziale grodzkim – 1 miesiąc;
- 9) sądzie apelacyjnym lub okręgowym – wydziale cywilnym odwoławczym – 3 miesiące;

- 10) sędzie rejonowym – wydziale ksiąg wieczystych – 1 miesiąc;
- 11) sędzie rejonowym – wydziale pracy lub wydziale pracy i ubezpieczeń społecznych – 2 miesiące;
- 12) sędzie okręgowym – wydziale pracy i ubezpieczeń społecznych – 2 miesiące.

§12. Przedmiotem zajęć seminaryjnych jest:

- 1) prawo cywilne materialne – nie mniej niż 180 godzin;
- 2) prawo cywilne procesowe – nie mniej niż 180 godzin;
- 3) prawo administracyjne materialne – nie mniej niż 80 godzin;
- 4) postępowanie administracyjne – nie mniej niż 60 godzin;
- 5) prawo gospodarcze – nie mniej niż 180 godzin;
- 6) prawo podatkowe – nie mniej niż 180 godzin;
- 7) prawo karne i karnoskarbowe – nie mniej niż 120 godzin;
- 8) zagadnienia konstytucyjne i ustrojowe – nie mniej niż 180 godzin;
- 9) ustawa o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa, organizacja organów ochrony prawnej – nie mniej niż 40 godzin;
- 10) prawo międzynarodowe publiczne i prywatne – nie mniej niż 80 godzin;
- 11) prawo europejskie – nie mniej niż 180 godzin;
- 12) etyka zawodowa – nie mniej niż 10 godzin;
- 13) metodyka pracy Prokuraturii Generalnej – nie mniej niż 40 godzin.

Rozdział 4

Przepisy końcowe

§13. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER SKARBU PAŃSTWA

W porozumieniu:

MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI

UZASADNIENIE

Niniejsze rozporządzenie stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 63 ust. 7 ustawy z dnia ... o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa (Dz. U. Nr ..., poz. ...).

Projekt rozporządzenia określa organizację aplikacji w Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa oraz program szkolenia aplikantów. Przepisy projektowanego rozporządzenia wzorowane są na uregulowaniach prawnych dotyczących aplikacji sądowej i prokuratorskiej, określonych w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 5 września 2002 r. w sprawie aplikacji sądowej i prokuratorskiej (Dz. U. Nr 154, poz. 1283). Program szkolenia aplikacji w Prokuraturii Generalnej uwzględnia wymagania stawiane radcom Prokuraturii Generalnej w zakresie ochrony interesu Skarbu Państwa w postępowaniach sądowych.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

I.Cel wprowadzenia rozporządzenia.

Podstawowym celem rozporządzenia jest wykonanie delegacji ustawowej zawartej w art. art. 63 ust. 7 ustawy o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa.

II.Zakres oceny skutków regulacji.

Przygotowana ocena skutków regulacji sporządzona została zgodnie z obowiązującymi zasadami i obejmuje minimalny zakres oceny. Rozporządzenie to nie niesie ze sobą wydatków z budżetu państwa. Nie jest też objęte regulacją prawa Unii Europejskiej.

III.Skutki wprowadzenia regulacji.

1)Wpływ regulacji na dochody i wydatki budżetu oraz sektora publicznego.

Wdrożenie rozporządzenia nie powinno spowodować żadnych ujemnych skutków dla budżetu państwa oraz jednostek sektora finansów publicznych.

2) Wpływ na rynek pracy.

Wdrożenie rozporządzenia nie będzie mieć wpływu na rynek pracy.

3) Wpływ na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki.

Wdrożenie rozporządzenia nie będzie mieć wpływu na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki.

4) Wpływ na sytuację w regionach i rozwój regionalny.

Wdrożenie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sytuację w regionach.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SKARBU PAŃSTWA¹⁾**

z dnia

w sprawie konkursu na aplikację w Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa

Na podstawie art. 65 ust. 4 ustawy z dnia ... o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa (Dz. U. Nr ..., poz. ...) zarządza się, co następuje:

§1. Rozporządzenie określa:

- 1) zakres i tryb przeprowadzenia konkursu na aplikację w Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa;
- 2) skład komisji konkursowej i sposób powoływania jej członków;
- 3) wysokość wynagrodzenia członków komisji konkursowej.

§2. Wskazano jest mowa w rozporządzeniu o:

- 1) aplikancie – należy przez to rozumieć aplikanta Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa;
- 2) Prokuraturii Generalnej – należy przez to rozumieć Prokuratorię Generalną Skarbu Państwa;
- 3) radcy Prokuraturii Generalnej – należy przez to rozumieć radcę Prokuraturii Generalnej oraz starszego radcę Prokuraturii Generalnej;
- 4) ustawie – należy przez to rozumieć ustawę o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa.

§3. W terminie do dnia 30 kwietnia każdego roku Prezes Prokuraturii Generalnej ogłasza o konkursie na aplikację w Prokuraturii Generalnej.

2. Zgłoszenia kandydatów na aplikantów przyjmuje Prezes Prokuraturii Generalnej w terminie do dnia 31 maja każdego roku.

§4. Konkurs dla kandydatów na aplikantów przeprowadza komisja egzaminacyjna powołana przez Prezesa Prokuraturii Generalnej, złożona z pięciu członków – radców Prokuraturii Generalnej.

2. Przewodniczącego komisji wskazuje Prezes Prokuraturii Generalnej. Członkiem komisji może być ponadto przedstawiciel ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa. W charakterze obserwatorów, na zaproszenie przewodniczącego komisji, w jej pracach uczestniczyć może przedstawiciel Ministra Sprawiedliwości oraz pracownik naukowo-dydaktyczny, zatrudniony w szkole wyższej i posiadający tytuł lub stopień naukowy z dziedziny nauk prawnych.

¹⁾ Minister Skarbu Państwa kieruje działem administracji rządowej – Skarb Państwa, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 2004 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Skarbu Państwa (Dz. U. Nr 134, poz. 1434).

3. Komisja egzaminacyjna ocenia, czy kandydat na aplikanta odpowiada wymaganiom określonym w ustawie.

4. Termin i miejsce konkursu dla kandydatów na aplikantów wyznacza Prezes Prokuraturii Generalnej. O terminie konkursu Prezes Prokuraturii Generalnej zawiadamia członków komisji egzaminacyjnej oraz, za pośrednictwem dyrektorów oddziałów Prokuraturii Generalnej, kandydatów na aplikantów, co najmniej 21 dni przed terminem konkursu.

§5. Konkurs składa się z części pisemnej i ustnej.

2. Część pisemna trwa dwie godziny i składa się z przygotowanych przez Prezesa Prokuraturii Generalnej 55 pytań testowych jednokrotnego wyboru i dwóch pytań opisowych, z których kandydat na aplikanta wybiera do opracowania jedno. Za opracowanie pytania opisowego komisja przyznaje od 0 do 5 punktów, a za każdą prawidłową odpowiedź na pytanie testowe 1 punkt. Maksymalna liczba punktów z części pisemnej wynosi 60.

3. Do części ustnej zostają dopuszczeni kandydaci, którzy uzyskali minimum 45 punktów z części pisemnej konkursu. W przypadku gdy minimum to uzyska mniejsza liczba kandydatów niż dwukrotność limitu przyjęć na aplikację, do części ustnej dopuszczeni zostają kandydaci, którzy otrzymali kolejno największą liczbę punktów, wówczas jednak liczba kandydatów dopuszczonych do części ustnej nie może przekroczyć wskazanej wyżej dwukrotności limitu przyjęć. Jeżeli więcej niż jeden kandydat uzyska taką samą liczbę punktów, jak ostatni spośród wyłonionych w ten sposób kandydatów, wszyscy oni zostają dopuszczeni do części ustnej konkursu.

4. Część ustna obejmuje sprawdzian wiadomości ogólnych o państwie, wiadomości z zakresu prawa, w tym prawa cywilnego, prawa międzynarodowego publicznego i prawa europejskiego, znajomości kompetencji i zasad działania organów władzy państwowej i administracji publicznej oraz organów wymiaru sprawiedliwości.

5. Pytania na część ustną konkursu przygotowuje w formie pisemnych zestawów Prezes Prokuraturii Generalnej. Członkowie komisji egzaminacyjnej mogą zadawać pytania dodatkowe, związane tematycznie z pytaniami z wylosowanego zestawu.

6. Każdy z członków komisji egzaminacyjnej ocenia odpowiedź kandydata na poszczególne pytania w zestawie pytań w skali od 0 do 6 punktów, biorąc pod uwagę treść merytoryczną, sposób formułowania myśli, logikę myślenia oraz poprawność językową wypowiedzi. Punkty uzyskane od wszystkich członków komisji egzaminacyjnej sumuje się. Maksymalna liczba punktów z części ustnej wynosi 30.

§6. Komisja egzaminacyjna przedstawia Prezesowi Prokuraturii Generalnej wyniki konkursu wraz z dokumentacją i projektem listy kandydatów na aplikantów.

2. Ustalając projekt listy, komisja egzaminacyjna kieruje się sumą punktów uzyskanych przez kandydata z części pisemnej i ustnej konkursu, a w razie uzyskania przez kilku kandydatów tej samej ilości punktów, bierze również pod uwagę wyniki w nauce osiągnięte przez kandydata w czasie studiów prawniczych.

§7. Po zakończeniu postępowania konkursu Prezes Prokuraturii Generalnej zawiadamia kandydatów o wynikach konkursu na aplikację w Prokuraturii Generalnej.

§8. Przewodniczący i członkowie komisji egzaminacyjnej za przeprowadzenie części ustnej egzaminu otrzymują wynagrodzenie w wysokości 1,0% miesięcznego wynagrodzenia

zasadniczego sędziego sądu apelacyjnego w pierwszej stawce awansowej za każdego kandydata na aplikanta zdającego egzamin.

2. Wynagrodzenie w tej samej wysokości otrzymuje również członek komisji egzaminacyjnej za sprawdzenie jednej pracy pisemnej.

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER SKARBU PAŃSTWA

W porozumieniu:

MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI

UZASADNIENIE

Niniejsze rozporządzenie stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 65 ust. 4 ustawy z dnia ... o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa (Dz. U. Nr ..., poz. ...).

Projekt rozporządzenia określa zakres i tryb przeprowadzenia konkursu na aplikację w Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa, skład komisji konkursowej i sposób powoływania jej członków oraz wysokość wynagrodzenia członków komisji konkursowej.

Zgodnie z § 3 projektu zgłoszenia kandydatów na aplikantów przyjmuje Prezes Prokuraturii Generalnej w terminie do 31 maja każdego roku.

Konkurs dla kandydatów na aplikantów przeprowadza komisja egzaminacyjna powołana przez Prezesa Prokuraturii Generalnej, złożona z pięciu członków, którzy są radcami Prokuraturii Generalnej (§ 4 projektu). Ponadto członkiem komisji może być przedstawiciel ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa, zaś w charakterze obserwatorów mogą być zaproszeni: przedstawiciel Ministerstwa Sprawiedliwości oraz pracownik naukowo-dydaktyczny, zatrudniony na wyższej uczelni i posiadający tytuł lub stopień naukowy z dziedziny nauk prawnych.

Przed przystąpieniem do egzaminu komisja egzaminacyjna ocenia, czy kandydat na aplikanta odpowiada wymaganiom określonym w ustawie (§ 4 ust. 2 projektu).

Termin konkursu dla kandydatów na aplikantów wyznacza minister właściwy do spraw Skarbu Państwa, zawiadamiając o tym Prezesa Prokuraturii Generalnej, a za jego pośrednictwem członków komisji egzaminacyjnej oraz, za pośrednictwem dyrektorów oddziałów Prokuraturii Generalnej, kandydatów na aplikantów (§ 4 ust. 3 projektu).

W projektowanym rozporządzeniu, zgodnie z upoważnieniem ustawowym określono, iż konkurs składa się z części pisemnej i ustnej. Zarówno wymagania stawiane wobec kandydatów na aplikantów, kryteria oceny prac pisemnych i egzaminu ustnego, jak również punktacja poszczególnych części egzaminu wzorowana jest na uregulowaniach prawnych dotyczących postępowania kwalifikacyjnego na aplikantów sądowych i prokuratorskich. Zasadniczą różnicą jest powierzenie przygotowania pytań testowych ministrowi właściwemu do spraw Skarbu Państwa ze względu na nadzór sprawowany przez ten organ nad Prokuratorią Generalną.

Projektowane rozporządzenie w § 7 określa również wysokość wynagrodzenia członków komisji egzaminacyjnej za przeprowadzenie części pisemnej i ustnej egzaminu, która odpowiada wynagrodzeniu członków komisji egzaminacyjnej na aplikację prokuratorską i sądową.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

I.Cel wprowadzenia rozporządzenia

Podstawowym celem rozporządzenia jest wykonanie delegacji ustawowej zawartej w art. 65 ust. 4 ustawy o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa.

II.Zakres oceny skutków regulacji

Przygotowana ocena skutków regulacji sporządzona została zgodnie z obowiązującymi zasadami i obejmuje minimalny zakres oceny. Rozporządzenie to nie niesie ze sobą wydatków z budżetu państwa. Nie jest też objęte regulacją prawa Unii Europejskiej.

III.Skutki wprowadzenia regulacji

- 1)Wpływ regulacji na dochody i wydatki budżetu oraz sektora publicznego.
Wdrożenie rozporządzenia nie powinno spowodować żadnych ujemnych skutków dla budżetu państwa oraz jednostek sektora finansów publicznych.
- 2)Wpływ na rynek pracy.
Wdrożenie rozporządzenia nie będzie mieć wpływu na rynek pracy.
- 3)Wpływ na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki.
Wdrożenie rozporządzenia nie będzie mieć wpływu na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki.
- 4)Wpływ na sytuację w regionach i rozwój regionalny.
Wdrożenie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sytuację w regionach.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SKARBU PAŃSTWA¹⁾**

z dnia

**w sprawie egzaminu zawodowego aplikantów Prokuraturii Generalnej Skarbu
Państwa oraz wynagrodzenia członków komisji egzaminacyjnej**

Na podstawie art. 68 ust. 7 ustawy z dnia ... o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa (Dz. U. Nr ..., poz. ...) zarządza się, co następuje:

Rozdział I

Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) zakres i tryb przeprowadzania egzaminu zawodowego aplikantów Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa;
- 2) skład komisji egzaminacyjnej i sposób powoływania jej członków;
- 3) wysokość wynagrodzenia członków komisji egzaminacyjnej.

§ 2. Skróć jest mowa w rozporządzeniu o:

- 1) aplikancie – należy przez to rozumieć aplikanta Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa;
- 2) Prokuraturii Generalnej – należy przez to rozumieć Prokuratorię Generalną Skarbu Państwa;
- 3) radcy Prokuraturii Generalnej – należy przez to rozumieć radcę Prokuraturii Generalnej oraz starszego radcę Prokuraturii Generalnej;
- 4) ustawie – należy przez to rozumieć ustawę o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa.

¹⁾ Minister Skarbu Państwa kieruje działem administracji rządowej – Skarb Państwa, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 2004 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Skarbu Państwa (Dz. U. Nr 134, poz. 1434).

Rozdział 2

Egzamin zawodowy i komisja egzaminacyjna

§ 3. § 1. Aplikanci składają egzamin zawodowy przed komisją egzaminacyjną powoływaną przez Prezesa Prokuraturii Generalnej.

2. Komisja egzaminacyjna składa się z przewodniczącego, którym jest Prezes lub Wiceprezes Prokuraturii Generalnej, sekretarza, którym jest właściwy kierownik szkolenia lub osoba wykonująca jego obowiązki, przedstawiciela ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa, przedstawiciela Ministra Sprawiedliwości oraz z pięciu do dziewięciu radców Prokuraturii Generalnej – specjalistów z różnych dziedzin prawa.

3. Podczas egzaminu mogą być obecni dyrektorzy oddziałów Prokuraturii Generalnej oraz osoby zaproszone przez przewodniczącego komisji, które nie mogą brać udziału w naradzie rozstrzygającej o wynikach egzaminu.

§ 4. § 1. Egzamin zawodowy odbywa się w terminie wyznaczonym przez Prezesa Prokuraturii Generalnej w siedzibie Głównej Urzędu Prokuraturii Generalnej, przy czym termin egzaminu powinien być wyznaczony nie później niż w terminie 6 miesięcy od zakończenia zajęć.

2. Przewodniczący komisji egzaminacyjnej oraz terminie i miejscu egzaminu zawiadamia, co najmniej miesiąc wcześniej, członków komisji oraz, za pośrednictwem dyrektorów oddziałów terenowych Prokuraturii Generalnej, aplikantów przystępujących do egzaminu.

§ 5. § 1. Egzamin zawodowy składa się z części pisemnej i ustnej.

2. Komisja wystawia oceny za każdą pracę pisemną i z każdego przedmiotu na egzaminie ustnym.

§ 6. § 1. Część pisemna egzaminu zawodowego odbywa się w obecności co najmniej dwóch członków komisji egzaminacyjnej, trwa dwa dni.

2. Część pisemna polega na sporządzeniu pozwu lub odpowiedzi na pozew w sprawie cywilnej, apelacji lub odpowiedzi na apelację w sprawie cywilnej, sporządzeniu sprzeciwu lub skargi do Naczelnego Sądu Administracyjnego na podstawie akt zakwalifikowanych przez komisję egzaminacyjną lub opracowanych na potrzeby egzaminu, w przypadku zaś prawa administracyjnego na podstawie kazusu opracowanego przez komisję egzaminacyjną.

3. W trakcie części pisemnej aplikant może posługiwać się tekstami aktów prawnych, komentarzami i zbiorami orzeczeń.

§7. Komisja egzaminacyjna dopuszcza aplikanta do części ustnej egzaminu po uzyskaniu przez niego ocen pozytywnych z części pisemnej.

§8. Część ustną przeprowadzają poszczególni egzaminatorzy w obecności komisji egzaminacyjnej. Część ustna polega na rozwiązaniu kazusów i udzieleniu odpowiedzi na pytania, które w formie pisemnych zestawów przygotowuje Prezes Prokuratury Generalnej Skarbu Państwa. Członkowie komisji mogą zadawać pytania dodatkowe, związane tematycznie z pytaniami z wylosowanego zestawu.

2. Przedmiotami części ustnej egzaminu są:

- 1) prawo cywilne materialne;
- 2) postępowanie cywilne;
- 3) prawo administracyjne oraz prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi;
- 4) prawo pracy i ubezpieczeń społecznych;
- 5) prawo gospodarcze;
- 6) prawo o ustroju sądów powszechnych i innych organów ochrony prawnej, prawo konstytucyjne oraz prawo europejskie.

3. W trakcie części ustnej egzaminu aplikant może posługiwać się tekstami aktów prawnych za zgodą egzaminatora.

§9. Warunkiem zdania części ustnej egzaminu jest otrzymanie ocen pozytywnych ze wszystkich przedmiotów.

2. Rezygnacja z odpowiedzi jest równoznaczna z uzyskaniem oceny niedostatecznej.

3. W przypadku nieprzystąpienia aplikanta do części ustnej egzaminu, po uzyskaniu ocen pozytywnych z części pisemnej, komisja odnotowuje ten fakt w protokole i przesyła go Prezesowi Prokuratury Generalnej.

§10. Cenę wyniku części pisemnej i ustnej egzaminu określa się łącznie stopniami: celujący, bardzo dobry, dobry, dostateczny i niedostateczny.

2. Komisja egzaminacyjna rozstrzyga o wynikach egzaminu większością głosów. W przypadku równej liczby głosów decyduje głos przewodniczącego.

3. Z przebiegu i wyników egzaminu zawodowego sporządza się protokół, który podpisują przewodniczący i wszyscy członkowie komisji egzaminacyjnej. W protokole oprócz ocen z poszczególnych przedmiotów mogą być zawarte dodatkowe uwagi i spostrzeżenia komisji.

§11. Prezes Prokuratury Generalnej może udzielić aplikantowi zezwolenia na zdawanie egzaminu w terminie późniejszym, jeżeli uzna, że choroba, wypadek

losowy lub inna wskazana przez aplikanta okoliczność daje podstawę do udzielenia takiego zezwolenia.

2. **Z**ezwolenia, o którym mowa w ust. 1, Prezes Prokuratury Generalnej udziela na pisemny wniosek aplikanta, złożony nie później niż miesiąc od ustania przyczyny uzasadniającej nieprzystąpienie do egzaminu.

3. **A**plikanci, którzy uzyskali zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, składają egzamin nie później niż przed upływem dwóch lat od dnia ukończenia aplikacji przed komisją egzaminacyjną powołaną przez Prezesa Prokuratury Generalnej, w trybie określonym w § 3.

4. **A**plikanci, którzy nie zdali egzaminu, mogą składać go ponownie tylko raz przed komisją egzaminacyjną, o której mowa w ust. 3.

Rozdział 3

Wynagrodzenie członków komisji egzaminacyjnej

§ **2.** **P**rzewodniczący i członkowie komisji egzaminacyjnej za przeprowadzenie części ustnej egzaminu sędziowskiego otrzymują wynagrodzenie w wysokości 1,0% miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego sędziego sądu apelacyjnego w pierwszej stawce awansowej za każdego aplikanta zdającego egzamin.

2. **W**ynagrodzenie w tej samej wysokości otrzymuje również członek komisji egzaminacyjnej za sprawdzenie jednej pracy pisemnej.

Rozdział 4

Przepisy końcowe

§ **3.** **R**ozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER SKARBU PAŃSTWA

W porozumieniu:

MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI

UZASADNIENIE

Niniejsze rozporządzenie stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 68 ust. 7 ustawy z dnia ... o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa (Dz. U. Nr ..., poz. ...).

Projekt rozporządzenia określa zakres i tryb przeprowadzania egzaminu zawodowego na aplikacji w Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa, skład komisji egzaminacyjnej i sposób powoływania jej członków oraz wysokość wynagrodzenia członków komisji egzaminacyjnej.

Zgodnie z § 3 projektu egzamin zawodowy składają aplikanci przed komisją powołaną przez Prezesa Prokuraturii Generalnej, w skład której wchodzi przewodniczący, którym jest Prezes lub Wiceprezes Prokuraturii Generalnej, sekretarz, którym jest właściwy kierownik szkolenia lub osoba wykonująca jego obowiązki, przedstawiciela ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa, przedstawiciela Ministra Sprawiedliwości oraz z pięciu do dziewięciu radców Prokuraturii Generalnej - specjalistów z różnych dziedzin prawa.

Termin egzaminu wyznacza Prezes Prokuraturii Generalnej, który o tym fakcie oraz o składzie komisji egzaminacyjnej oraz miejscu egzaminu przewodniczący komisji zawiadamia, co najmniej miesiąc wcześniej, członków komisji oraz, za pośrednictwem dyrektorów oddziałów terenowych Prokuraturii Generalnej, aplikantów przystępujących do egzaminu (§ 4 projektu).

Egzamin składać się będzie z części pisemnej i ustnej, przy czym komisja będzie wystawiała oceny za każdą pracę pisemną i z każdego przedmiotu na egzaminie ustnym (§ 5 projektu).

Zarówno kryteria oceny prac pisemnych i egzaminu ustnego, jak również punktacja poszczególnych części egzaminu wzorowana jest na uregulowaniach prawnych dotyczących postępowania kwalifikacyjnego na aplikantów sądowych i prokuratorskich. Zasadniczą różnicą jest zakres zagadnień egzaminacyjnych, który jest określony pod kątem wymagań stawianych radcom Prokuraturii Generalnej w zakresie ochrony interesu Skarbu Państwa w postępowaniach sądowych.

Projektowane rozporządzenie w § 12 określa również wysokość wynagrodzenia członków komisji egzaminacyjnej za przeprowadzenie części pisemnej i ustnej egzaminu, która odpowiada wynagrodzeniu członków komisji egzaminacyjnej na aplikację prokuratorską i sądową.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

I.Cel wprowadzenia rozporządzenia

Podstawowym celem rozporządzenia jest wykonanie delegacji ustawowej zawartej w art. 68 ust. 7 ustawy o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa.

II.Zakres oceny skutków regulacji

Przygotowana ocena skutków regulacji sporządzona została zgodnie z obowiązującymi zasadami i obejmuje minimalny zakres oceny. Rozporządzenie to nie niesie ze sobą wydatków z budżetu państwa. Nie jest też objęte regulacją prawa Unii Europejskiej.

III.Skutki wprowadzenia regulacji

- 1)Wpływ regulacji na dochody i wydatki budżetu oraz sektora publicznego.
Wdrożenie rozporządzenia nie powinno spowodować żadnych ujemnych skutków dla budżetu państwa oraz jednostek sektora finansów publicznych.
- 2)Wpływ na rynek pracy.
Wdrożenie rozporządzenia nie będzie mieć wpływu na rynek pracy.
- 3)Wpływ na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki.
Wdrożenie rozporządzenia nie będzie mieć wpływu na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki.
- 4)Wpływ na sytuację w regionach i rozwój regionalny.
Wdrożenie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sytuację w regionach.